

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

VI. Obsecro vos per misericordiam Dei, ut exhibeatis corpora vestra
hostiam viventem, sanctam, Deo placentem: rationabile obsequium
vestrum. Rom. 12. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

Obsecro vos per misericordiam DEI, ut exhibeatis corpora vestra hostiam viventem, sanctam, DEO placentem: rationabile obsequium vestrum. Rom. 12. 1.

1. Considera rem esse commiseratione dignam, videre quosdam, qui facere DEO possint de corporibus suis pulcherrimum sacrificium, & tamen sortem suam non agnoscunt. Juvenes, locupletes, delicati, dispositi, nobili sanguine, quam selecta victimam si foret, qui illas DEO immolaret. Interim miseri marcescunt in delicijs salacis mundi. Ne mireris proinde, quod commiseratione motus Apostolus subito exclamet: *Obsecro vos per misericordiam DEI, ut exhibeatis corpora vestra hostiam.* Ille bene advertit multos esse, qui hoc facere omitant cognitionis defectu, & ideo non reprehendit, sed supplicat. Ceterum si quis in hoc raundo desiderat esse natus Patre Regio, illustris, scitus, elegans, quæ justa esse potest causa desiderii? an ut eo majorem habeat commoditatem indulgendi delicijs Adoniae vel Absalonis exemplo? haud sane, sed ut æmulari possit aliquem Isaacum. Verum est raros esse, qui hoc idioma intelligant. His, qui intelligunt, plerumque opportunitas deest faciendi plus quam vulgare Sacrificium. Qui hanc habet, non intelligit: unde mavult sibi vivere, quam se DEO sacrificare. Tu quid facies? quisunque sis, an aliâ de causâ corpus tuum

amabis, quam ut illud victimam DEO consecres, qui dedit? *Obsecro per misericordiam DEI, ut exhibeas corpus tuum hostiam.* Ita tibi sigillatim dicta ab Apostolo, quod universim omnibus dicebat.

2. Considera tria esse, quæ continentur sacrificium, victimam, oblationem, immolationem. Et omnia hoc loco expressa esse ab Apostolo, *Corpus, ecce! victimam. Exhibete: ecce! oblationem. Hostiam: ecce! immolationem.* Verum est, hic non agitur de vero sacrificio sed metaphorico, & ideo dici, *ut exhibeas hostiam viventem.* O beatum, si revera corpus tuum immolare posses aliquando, prout Martyres immolabant! Sed cum hoc tibi non concedatur, succedere debet sacrificio mortis sacrificium mortificationis. Hæc est Martyrium quoddam continuum, quale cum esse debeat tuum, cogita oportere quidem corpus tuum esse vivum, sed & victimam. Tu solum stude illud conservare, pascere, rebus instruere necessariis, sed non sacrificare. Et tamen hanc solam ob causam conservandum est, ut diutius sacrifices. Si non datur semel mori pro DEO, ut quondam Stephano, Petro, Paulo, Laurentio, vita quidem frui licet, sed ut semper moriaris: *Quæ*

videt minor. 1. Cor. 17. 32. Quales autem sunt modi, quibus corpus tuum facere victimam DEO possis? Tres sunt. I. Sunt incommoda, quæ toleras ad præstandum DEO cultum debitum, superando exempli causa difficultatem, quam sentis, ut citò de lecto consurgas ad orationem faciendam, ut devotè adgenueris, cum privatim recitas Divinum officium, aut si in publico recites, ut caput inclines, ut corpus incurves, aliosque ritus cum decore exerceas. Et hoc est sacrificium Religionis. *Sacrificium laudis honorificabit me.* Pl. 49. 23.

II. Sunt penitentia opera, quæ suscipis tanquam reus iræ Divinæ ad plectendum te ipsum, patièdo famem, tolerando frigus, carnem tuam rebellem sæpe diverberando. Et hoc est sacrificium Justitiæ. *Sacrificium sacrificium justitiæ, & sperate in Domino.* Pl. 4. 6.

III. Sunt labores, quos sustines in obsequio proximi, studiis consumendo te ipsum, concionando, peregrinando, aut quodvis aliud exercendo opus misericordiæ non spirituale tantum, sed & corporale. Et hoc est sacrificium Charitatis. *Qui facit misericordiam, offert sacrificium.* Ecl. 35. 4. Quis ex his tribus modis sacrificandi te ipsum arridet magis? an omnes dedignaris? non eris hostia Deo tuo.

3. Considera esse nonnullos, qui corpus suum nimium quantum sacrificant; sed cui DEO illud sacrificant? Illi, quem suo quisque affectu variè

R. P. Pauli Segneri Mania Anima.

sibi fabricat. Gulosi ventrem habent pro DEO, quia ipsi sunt illi infelices, *Quorum DEUS venter est.* Phil. 3. Avari pecuniam, ambitiosi honorem, libidinosi prava sua commercia. Et ideo istis corpus suum immolant, in illorum gratiam subjicientes incommodis, afflictationibus, laboribus multò majoribus, quàm quos sustinerent pro Christo. An tu pari modo id perdes? Absit. Volo corpus tuum esse victimam, sed non talem, qualis est quorundam, quos Diaboli Martyres vocamus. Volo, ut sit victima sancta. *Obsecro, ut exhibeatis corpora vestra hostiam viventem, sanctam.* Sanctum dicitur, quod est consecratum DEO, sed DEO vero non falso. Et idcirco antiquæ gentilium victimæ quantumvis essent oblatae & occisæ non minùs quàm illæ Hebræorum, non erant sanctæ, sed immundæ, profanæ, patridæ, quia non erant sacrificatæ DEO, cui oportebat. Itaque vitam tuam tantisper pensulatius discute, an unquam sacrificium facies, quod non unice sit pro honore veri DEI, ut illi placeas, illi reddas gloriam, illum hoc actu testaris esse, qui est. Secus si feceris, erit equidem corpus tuum victima, sed non erit sancta; erit iniquissima: quia muneris tui est non pro aliis sed pro DEO immolari. Nonne totus es ipse? quâ igitur ratione pro aliorum utilitate te consumis? ama te, aestima te, nec tam vilem te puta, ut cuius prosternaris victima. Quid aulæ, quid tribunalia, quid negotia, quid delicia mundi perfidi? Si neces-

N

sc

se est esse victimam, esto victima vero DEO. *Qui immolat bovem*, alio nempe modo, quam conveniat, *quasi qui interficiat virum*. II. 66. 3. Quod si ita est, quid illo fiet, *Qui immolat virum*? Quotiescunque te consumis alio sine quam servitii Divini, latrocinium est, non sacrificium.

4. Considera Judæos post adventum Christi obtulisse & immolasse victimas vero DEO, & ita victimæ erant revera sanctæ. Sed quid profuit? non erant amplius acceptæ, quia Dominus jam repudiabat illorum sacrificia. *Quo mihi multitudinem victimarum vestrarum? dicit Dominus: plenus sum*. Isa. I. 1. Itaque non sufficit, quod corpus tuum DEO victimam consecres per incommoda, afflictiones, labores, de quibus initio memini. Necessè est, ut dum sacrificas, cures esse constitutus in gratiâ. Aliàs erit victima sancta, sed non erit grata. Bona erunt adversa, quæ toleras, bonæ poenitentia opera, boni labores, sed non ideo fructum afferent sibi proprium. Unde dicit Apostolus: *Obsecro, ut exhibeatis corpora vestra hostiam viventem, sanctam, DEO placentem*. Vult ille tuas victimas diversas esse & ab illis gentilium improbis, & ab illis Judæorum reprobis. Ab illis gentilium, dum dicit *Sanctam*, ab illis Judæorum, dum dicit *placentem*. Noli igitur sumere occasionem erroris, dum vides opera, quæ facis, in se bona esse. Hoc non sufficit. Necessè est te quoque esse bonum, dum facis. Quid juvat à jejunio inchoare quadragesimam, ut debes, audire

vesperas, interesse officiis, crebra recitare rosaria, & tum differre confessionem usque ad Pascha? Insignis hæc est dementia. *Victima vestra non placeant mihi*, ait Dominus Jer. 6. 20. Ita est, victimæ istæ non displicent, ut illæ luxuriosorum, ambitiosorum, avarorum, helluonum, qui corpus suum Deo falso sacrificant, sed neque placeant. *Non placuerunt*. Oportet prius confiteri, & tunc opera non solum erant sancta, sed & grata, tunc gratia & gloria fructum dabunt, tunc ingens illud commodum afferent, pro quo sunt instituta. An meritò queri potes, quod ager tuus parum afferat frumenti, si prius semines, deinde purges? *Novitate vobis novale, & nolite serere super spinas*. Jer. 4. 3. Quævis nec itud sufficere tibi debeat, quod opera tua utcumque DEO placeant, cura, ut quam maxime placeant. Atque ita dum corpus tuum illi sacrificas, iis hoc facias actibus amoris Divini, quos nosti perfectissimos. Hoc enim est, ad quod non minus alludit Apostolus, cum dixit, ut *exhibeas hostiam placentem*. Vult ut sacrifices, antiquo more loquendi, in odorem suavitatis.

5. Considera, quæ sit causa, cur dictis hætenus adjungat Apostolus, debere obsequium tuum esse rationabile. *Rationabile obsequium vestrum*. Nempe quia obsequium, quod corpus tuum DEO præstat, cum illi immolatur ut victima, non oportet esse illi simile, quod præstabant boves, arietes, agni, oves immolata, hoc est, brutum obsequium. Vult esse semper

maximè rationale, antè quàm fiat, dum fit, & postquam est factum. Rationabile antequàm fiat, ita ut agnoscas honorem, quo te DEUS dignatur eligendo in victimam, ut idcirco non vadas ad sacrificium invitus, uti illa animalia, quæ sortem suam non agnoscebant, sed hilaris, sed animosus. Ad hoc autem ratione est opus. An igitur sacrificandus DEO vero ad aram, quæ quasi ad mactellum? *Voluntarie sacrificabo tibi.* Psal. 53. 8. Rationabile, dum fit, quia illa opera laboriosa, quæcunque sint, non sunt executioni danda, ut solent ab eo, qui aliud non querit, quàm materiam operis externi. Oportet illis sociare actus Religionis consentaneos, actus compunctionis, actus charitatis: hoc enim est dare pretium operibus. *Oblatio iusti impinguat Altare.* Eccl. 35. 8. Id, quod impinguat altare, non est victima, sed oblatio, hoc est, actus ille devotus, quo offertur. Denique rationale etiam postquam est factum, quia variis experimentis, quæ sumis de te ipso, ob-

servandum, an sacrificium, quod facis, tuis viribus sit commensum. Scis victimam huius sacrificii in vitâ servandam, ut denuò possit immolari. Necesse igitur est, ut nec parcas tuo corpori, nec illud destruas. *Honor Regis iudicium diligit.* Unde pariter distinguendus est honor externus, quem DEO tribuis, ab interno. Internus nullâ lege circumscibitur. Crede, quantum potes, spera, & ama, quantum pores. At externus non solum admittit legem, sed requirit, quemadmodum omnis victima salem suum requirebat. *Rationabile obsequium vestrum.* Hæc ergo sit regula, tantum facias operis externi, ut ad internum te reddat idoneum, non ineptum, quia internum est finis, externum verò medium. Quis autem nescit solum finem absque mensurâ expectandum esse, prout infirmi sanitatem expetunt? Medium eatenus est eligendum, quatenus conducit ad finem, prout pariter infirmi eligunt Medicinam.

VII.

S. Thomas Aquinas!

Dic sapientia: soror mea es, & Prudentiam voca Amicam tuam: ut custodiat te à muliere extraneâ, & ab alienâ, qua verba sua dulcia facit. Prov. 7. 4.

1. Considera discrimen, quod inter sapientiam Divinam, de quâ hîc sermo est, & Prudentiam intercedit, quantumvis cetera conjunctissimas, ut quæ ejusdem sancti Spiritus dona sunt. Sapientia universum nos ducit in cognitionem finis ultimi, qui non est alius nisi DEUS noster, & facit, ut